

Maria Reig, la dona més rica i trencadora d'Andorra

L'empresària i banquera és membre d'un dels poderosos clans, vinculat a la gran modernització política de l'estat pirinenc

Maria Reig i Moles i el seu fill Carles Ensenyat i Reig. | ND

El 1979, amb només 28 anys, Maria Reig Moles va haver de fer-se càrrec de la fortuna i els negocis que dirigia el seu pare, Serafí Reig, que acabava de morir. Com a filla única que era, no tenia marge pel dubte. Aquest va ser el punt d'arrencada d'un imperi que Maria Reig va fer créixer i ha convertit en la primera fortuna del seu país, Andorra, i una de les principals que actua a l'estat espanyol.

L'empresa familiar havia començat amb Tabacs Reig, una marca creada a finals del segle XIX, que el seu pare havia ampliat al sector bancari amb la fundació del Crèdit Andorrà el 1949, culminant així una activitat financera que la família havia iniciat al segle XVIII i que va desenvolupar més tard a través de la Banca Reig.

Maria Reig és presidenta de Reig Capital Group i principal accionista de Crèdit Andorrà, el banc més gran de les Valls. Però el seu braç aplega sectors que van dels hotels de luxe als mitjans de comunicació i a la moda, passant per l'estació d'esquí Grand Valira i la promoció immobiliària. Tot un empori desplegat per una dona que als sis anys, quan passejava per la muntanya amb el pare, ja se sentia cridada a imprimir un segell molt propi al seu entorn.

La història contemporània d'Andorra no s'entén sense un cognom il·lustre: els Reig. L'estat pirinenc, formalment una monarquia amb dos coprínceps, el president de la República francesa i

el bisbe de la Seu d'Urgell, és un microcosmos que és tan petit com difícil d'explicar i entendre per als forans.

En totes les grans reformes plantejades de l'estat andorrà, sempre hi ha hagut un Reig a prop. Va ser així quan el Principat va voler superar el vell *statu quo* de l'estraperlo dels anys quaranta i va optar per modernitzar la seva economia. Quan es va plantejar la necessitat d'establir un sistema de seguretat social o el vot femení -que no es va reconèixer fins al 1970-, sempre hi va haver un Reig en el costat dels sectors més reformistes. Però per damunt de tots, brilla la figura de Julià Reig i Ribó, oncle de Maria Reig.

Reig i Ribó va ser una figura carismàtica de la història contemporània d'Andorra. Membre del Consell General, va ser Síndic quan aquest càrrec -equivalent ara al de president del Parlament- era el més rellevant del sistema polític. Abans de la reforma constitucional dels anys vuitanta, que va crear el Govern, el poder real estava en mans del Consell General, format per 50 persones representatives dels clans de les valls. Reig va exercir la sindicatura durant un llarg període, entre 1960 i 1978.

La personalitat de Julià Reig va marcar la vida andorrana. En un país que aleshores no tenia partits legalitzats, el síndic va ser un exponent dels corrents més modernitzadors, defensant la necessitat d'obrir-se a l'exterior i dotar-se d'estructures homologables. Va ser crucial en la creació de la seguretat social andorrana, el 1966, i va aplanar el camí d'un procés de reformes que duria a la primera Constitució, el 1993.

Maria Reig és filla de Serafí Reig -germà de Julià- i Maria Moles i Pasques, desapareguda el 2018 als 96 anys. Un matrimoni que va simbolitzar l'aliança entre una fortuna lligada al sector primari, els Moles, procedent d'Encamp, i una altra arrelada a la banca i el tabac.

Maria Reig. Foto: Europa Press.

Una personalitat inquieta

Ella és empresària. Però és molt més que una empresària. Amb moltes inquietuds culturals, ha estat col·leccionista d'art i té dues llicenciatures (Dret i Belles Arts). En la seva joventut, la va atraure la política i fou elegida membre del Consell General (el legislatiu andorrà). Va exercir també com a secretària d'Estat de Medi Ambient. També en això va ser pionera, en un país que no va deixar votar a les dones fins al 1970.

Amb tot, Maria Reig va participar en la comissió d'elaboració de la primera Constitució, que va suposar una transformació de l'estat i va ser aprovada el 1993. Andorra va proclamar la sobirania del poble (fins aleshores requeia en la figura dels dos coprínceps), la separació de poders i la creació d'un executiu amb un cap de govern responsable davant el Consell General. Maria Reig, amb formació jurídica, va ser una defensora dels postulats més avançats del text, homologable a les altres constitucions europees.

Però aquesta incursió en la política no va tenir continuïtat, ja que va prioritzar la gestió dels negocis familiars. O potser perquè en la seva família ja hi havia altres membres que mostraven més apetència per la cosa institucional. Com el seu cosí, Òscar Ribes i Reig, qui seria el primer cap del govern d'Andorra i un dels promotors del text constitucional.

La seva sensibilitat per la igualtat de la dona i pel medi ambient són dues virtuts que sempre l'han acompanyat. Al Principat, va ser una de les fundadores de l'Associació per la Protecció del Medi Ambient i també va impulsar la creació de la societat de consumidors.

Jaume Barberà i Maria Reig, al *Singulars* de TV3, el 2012. Foto: TVC

Jaume Barberà li va dedicar un dels capítols del seu programa "Singulars" a TV3, el 21 d'agost de 2012, on va ser presentada sota el títol genèric de "Maria Reig: idees per guanyar". Omnipresent en nombroses institucions de la societat civil catalana, Reig ha estat patrona de la Fundació del Conservatori del Liceu, del MACBA, de la junta del Círculo Ecuéstre, del Consell Social de la Universitat Internacional de Catalunya, presidenta de la Comissió de Prospectiva del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona i una de les sòcies fundadores i autèntic ànima fundacional de la

plataforma empresarial Barcelona Global, entitat amb vocació d'hegemonia en el discurs del patriciat.

Un dels càrrecs que li va proporcionar contacte directe amb grans fortunes espanyoles va ser el de patrona de la World Art Service Foundation (WASF), que presidia Isidre Fainé, i que comptava amb una junta on s'asseien Carmen Cervera de Thyssen, les germanes Koplowitz, els empresaris Joaquim Folch, Antoni Vila Casas, Joan Uriach, Joan Abelló i Carmen Lilliana Godia. Els Reig també han mostrat interès pels mitjans de comunicació i tenen participació en el rotatiu més antic, el *Diari d'Andorra*. L'hereu Carles Ensenyat, és accionista d'una altra capçalera, *l'Ara Andorra*.

Una "cosmopolita amb discurs rupturista"

Maria Reig sempre ha mostrat afany d'intervenció social. Va ser vicepresidenta del Consell Català de Recerca i Innovació (CCRI), creat el 2009 amb catorze experts que van assessorar el Govern quan va impulsar el Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació. En aquest àmbit, sota la direcció de la conselleria d'Innovació, Universitats i Empresa que detentava Josep Huguet (ERC), va deixar petjada com una dona "de visió cosmopolita i discurs rupturista, molt compromesa amb la idea d'una Barcelona competitiva", han recordat a **NacióDigital** algunes persones que la van conèixer en aquella etapa.

Reig va apostar a fons per treure rèdit al potencial turístic de Barcelona. Considerava que no s'aprofitava prou el que podia aportar el turisme d'alt nivell adquisitiu. Va proposar iniciatives com facilitar visites fora d'horari a les grans institucions del país, com el MACBA, o concerts al Teatre del Liceu. "Se la veia una dona amb visió i ambició", diuen les mateixes fonts.

La clau: "Saber què mou l'interlocutor"

D'aquell moment al Consell Català de Recerca i Innovació, membres de l'organisme en destaquen una actitud discreta, però no pas supèrbia, i la capacitat d'encaixar amb perfils diferents, ja que allí convivien empresaris i científics. Una cosa que es recorda d'ella és la seva reflexió sobre com encarar qualsevol assumpte: saber sempre què és el que realment mou l'interlocutor. Un tret que ella explicitava i que alguns atribuïen a la capacitat d'escoltar i entendre la posició de l'altre.

Operacions immobiliàries a Barcelona

El nom de Maria Reig ha aparegut en algunes de les operacions immobiliàries del centre de Barcelona. Al passeig de Gràcia, hi ha l'Hotel Mandarin Oriental, una de les grans apostes de l'empresària andorrana -propietària de l'immoble- en el sector del luxe. Obert el 2009, gestionat per la cadena Mandarin, aquest hotel de cinc estrelles ha estat un projecte arriscat i ha costat anys que donés beneficis: no va ser fins al 2017 que va poder tancar vuit anys de números vermells.

Hotel Mandarin Oriental, al passeig de Gràcia. Foto: Adrià Costa.

A la cruïlla de passeig de Gràcia amb la Diagonal va comprar l'antiga seu del Deutsche Bank, aliada amb altres clans andorrans com Ribas i Cerqueda, l'any 2004. Deu anys després el van revendre al fons KKH Property Investors per 90 milions per fer-hi un hotel, que la moratòria d'Ada Colau va avortar.

Paret per paret amb l'edifici del Mandarin, també controlava l'edifici del número 36 del Passeig que simbolitza el cor del poder i del diner a Barcelona. El va comprar al Banc Sabadell en dues fases, associada amb Carmen Godia. Però la crisi econòmica la va obligar a vendre'l.

L'hereu segueix els negocis... i la política

Maria Reig es va casar amb l'empresari Carles Enseñat, de qui es va divorciar. Tenen un fill, Carles Ensenyat (o Enseñat, ja que utilitza indistintament les dues fórmules), que ha entrat en política i és membre del Consell General pel partit centrista Demòcrates per Andorra, del qual n'és portaveu i que en aquests moments governa al Principat. Una de les darreres intervencions que ha fet al Consell ha estat per anunciar una retallada d'entre el 10 i el 20% del sou dels càrrecs polítics per la crisi sanitària.

Nascut el 2 de febrer de 1985, llicenciat en Dret i i Màster per la HEC París. Havia festejat amb la aristòcrata Mariana de Fontcuberta, que als seus escassos vint anys ja ostentava una vintena de títols nobiliaris en tant que filla d'Alfonso de Fontcuberta Samà.

La jove va aparèixer en actes solemnes com la festa de presentació de la nova col·lecció de joies de Vasari al Palau Dalmases de Barcelona, el març 2007, però la relació no va prosperar. El fill de Maria Reig -a qui alguna premsa del cor havia anomenat "solter d'or"- és amant de l'esquí, el senderisme de muntanya, la natació i l'hípica, i també la música i el cinema.

Nom: *Maria Reig i Moles (Barcelona, 1951).*

Família: *Filla única de Serafí Reig i Maria Moles. Neboda de Julià Reig, el gran reformador d'Andorra i fundador de la Banca Reig. El seu fill és Carles Ensenyat i Reig.*

Negoci: *Presidenta de Group Reig Capital, hòlding que agrupa les seves inversions i propietats en diversos sectors.*

Un lloc: *Sant Julià de Lòria, la parròquia (municipi) d'origen dels Reig.*

Actitud davant el procés: Va declarar que tot tornaria al seu lloc perquè la gent "vol estabilitat".

Una aventura empresarial entre dues llums

"El més difícil d'una fortuna no és heretar-la, sinó conservar-la", va escriure el periodista Marcos Lamelas a propòsit de les complicacions que han patit en els darrers anys els negocis de Maria Reig. Una corrua d'inversions fracassades han portat l'andorrana a una situació que, sense ser desesperada, sí que la situa lluny de la que havia estat la seva època daurada dels primers anys d'aquest segle.

La fenomenal cavalcada inversora -en la que va jugar-se més de 500 milions d'euros en adquisicions immobiliàries- va patir una sèrie de desenllaços negatius que han afectat greument les posicions de la que va ser jove hereva d'un imponent patrimoni familiar. El tret de sortida d'aquesta espiral es va iniciar entorn el 2006 amb la constitució del hòlding que agrupava tots els seus negocis i que havia de planificar les inversions fins al 2012.

En aquells moments fundacionals de la nova etapa, el grup tenia una plantilla total d'unes 500 persones i estava present a la banca com a principal accionista de Crèdit Andorrà; les estacions d'esquí de Grandvalira; el *Diari d'Andorra*; la immobiliària Metropol; la companyia elèctrica Nord Andorra, sense oblidar el que havia estat el negoci secular de la família: els tabacs. En aquest àmbit, els Reig comptaven amb marques com històriques com els Purs Reig, els Rössli i els Don Julián. La fàbrica creada 127 anys va ser tancada, però, el febrer de 2007.

El hòlding va obrir oficines de gestió de patrimonis a Ginebra i a Londres i va aliar-se amb Albert Frère (accionista de referència de Suez) per endegar activitats bancàries a París sota l'ensenyà Partanea. A l'inici de l'ofensiva hotelera, la previsió era dedicar uns 740 milions a adquisicions, reformes i construccions d'immobles a Barcelona, Madrid i Puerto Rico. Una quantitat que alguns observadors consultats per aquest diari consideren desmesurada per les capacitats d'aixecar finançament que tenia el grup de Maria Reig.

Per destacar la història quasi mil·lenària de la fortuna dels Reig a Andorra, una crònica del diari *El País* en aquell 2006 comparava les seves arrels agrícoles i ramaderes des del segle XII amb les de la japonesa Kongo Gumi, fundada el segle VI per construir temples budistes i que es considerava l'empresa més antiga del planeta.

El món de fades del producte de luxe

En l'àmbit del que havia estat la divisió Reig Capital Luxury And Retail, integrada i absorbida després pel Reig Group, no es pot dir que la trajectòria hagi estat ascendent. L'aliança amb drets de franquícia amb la dissenyadora de moda Diane Von Furstenberg es va desfer el 2013. L'octubre de 2006 Reig Capital Group va comprar l'empresa de moda Loris Azzaro, dedicada a l'alta costura per a home i dona a una corporació parisenca.

Aquesta adquisició se sumava a la que havia fet el 1982 de la marca de joieria Vasari i l'aliança amb el dissenyador de calçats Manolo Blahnik per disposar de drets de franquícia a l'estat espanyol. El projecte preveia sis establiments als Estats Units amb una inversió de deu milions en dos anys.

Maria Reig, protagonista d'un dels Matins ESADE.. Foto: ESADE.

Encara el novembre de 2014 es va celebrar l'aniversari de Vasari en una selecta festa al Teatro Real de Madrid, on Maria Reig va estar envoltada de Jaime de Marichalar i la seva germana Ana, que posseïa una petita participació en el negoci. I amb Genoveva Casanova, aleshores nora de la duquesa d'Alba i imatge pública de la marca. Però Vasari va tancar els establiments de Madrid i Barcelona i només conserva la *boutique* de l'Avinguda Meritxell, d'Andorra la Vella. Reig ambé havia estat accionista de *Monocle*, la revista de tendències selectes de la nova ciutadania global d'avantguarda.

Inversions hoteleres en dificultats

L'Hotel Mandarin Oriental del passeig de Gràcia -la peça més rellevant del seu hòlding- va generar pèrdues d'uns 64 milions des de la seva obertura el 2009 fins a l'exercici de 2017, i quan estava aixecant el cap, amb beneficis interessants degut a l'atracció turística de Barcelona, la pandèmia mundial de la Covid-19 li ha rebotat el compte d'explotació d'aquest any, i potser dels següents. Encara es recorda entre la jet la festassa d'inauguració estil hollywoodià, el 2009.

Però sembla com si un mal fat perseguís els negocis hotelers de Maria Reig. L'huracà Maria de la tardor de 2017 va trinxar l'hotel que el grup tenia a Puerto Rico, el W Retreat & Spa, gestionat per la cadena nord-americana del grup Starwood. Amb 139 habitacions de luxe, havia funcionat amb èxit durant prop de deu anys en un entorn paisatgístic privilegiat. Reig va moure's per recuperar uns 50 milions de les asseguradores del complex, però tot havia quedat tan deteriorat que l'estiu de 2018 va optar per no reconstruir-lo.

I mentre estava a la venda, en un Puerto Rico en fallida econòmica i el turisme malmès, va aparèixer un competidor nord-americà, Keith St Clair, ha construït un flamant hotel de luxe a poca distància, el Zafira St Clair, sota l'enssenya St Clair Collection. Mentrestant, Reig intenta fer un manteniment del seu hotel que, vista la nova competència, ha perdut valor de venda.

Dos mals negocis a Madrid i Barcelona

Una altra operació en negatiu va ser l'edifici del número 9 del carrer Almagro, de Madrid, que el desembre de 2016 Reig va malvendre al fons Axiar. L'havia adquirit sis anys abans a Mutua Madrileña per convertir-lo en un hotel que no va arribar a ser, i que va acabar llogat al bufet Cuatrecasas, després que Reig els hi efectués unes importants obres d'adaptació. El resultat va ser desastrós, ja que es va vendre per 124 milions, absorbint el comprador el deute hipotecari que hi pesava i havent aguantat Reig les obres i els primers sis anys sense llogaters.

Reig va intervenir també en els avatars de l'antic edifici Winterthur, a tocar de la plaça de Francesc Macià, de Barcelona, on l'empresa d'assegurances suïssa tenia la seu. Roger Vinton ho explica a *La gran teranyina*. Maria Reig va adquirir l'immoble el 2004 per 53 milions d'euros, com a part d'un projecte que volia convertir-lo en un gran hotel de luxe de la cadena Edition Marriott. Però abans de coronar-se el pla, la crisi va parilitzar les obres, el finançament de Caixabank va flaquejar i Reig va optar per vendre l'immoble, que va ser comprat pel fons d'inversió Squirle Capital.

Un fons que curiosament estava controlat per qui havia estat home de la seva confiança, José Caireta, però de qui l'empresària havia acabat prescindint. El preu de la venda hauria estat d'uns 40 milions, el que suposa que l'andorrana va perdre no pocs diners en l'operació. Un dels damnificats per l'enrenou va ser el restaurant La Oca, que tenia la seu als baixos de l'edifici i va desaparèixer.

Ben relacionada amb l'elit catalana

Durant aquest període expansiu, Reig passava molt temps a Barcelona i organitzava trobades a la seva residència de l'avinguda Pearson. La seu central del hòlding es va establir en la torre Godó de la plaça de Francesc Macià, que més tard abandonaria per excés de despesa i d'espai que ja no necessitava. Va participar en Catalana d'Iniciatives, que va promoure la fracassada companyia aèria catalana Spanair, i a Catalana de Televisió, una empresa que lluí com a socis la flor i la nata de l'empresariat català -Sol Daurella, Artur Carulla, Antoni Vila Casas, Carles Colomer...- i que tenia el 5% d'Emissions Digitals de Catalunya, en la que Godó era majoria absoluta, primer, i únic propietari actualment.

Arriba Gilles Dregi per posar ordre

Des de la reordenació de la seva estructura, el nucli de negoci familiar gira al voltant de Reig Capital Group SLU, ubicada a l'Hotel Mandarin Oriental, però que és propietat de Reig Group Capital SARL, domiciliada a Luxemburg. Totes dues tenen com administrador registral Carles Ensenyat i Reig, i el responsable d'operacions des de 2014 és Gilles Dregi de Fontcuberta, que procedia de l'ala immobiliària de Soros, format a la New York University i amb llicenciatura i un MBA a ESADE.

Carles Ensennyat Reig. Foto: Consell General d'Andorra

Com a màxim responsable, la missió de Dregi ha consistit en posar contenció a la fase inversora i concentrar-se en passar el rascle als actius existents per extreure'n el màxim de rendiment. Dregi va substituir en el càrrec Alejandro Hernández-Puértolas que, al seu torn, havia succeït José Caireta, l'executiu artífex de l'escalada de resultat dubtós encetada deu anys abans. L'abril de 2018, Dregi va entrar al consell de Crèdit Andorrà en substitució de Maria Reig, en fase de jubilació voluntària, que va abandonar el càrrec enmig d'un enrenou considerable.

Un fons oportunista nord-americà entra en escena

El fons californià Farallon Capital Management ha comprat el deute d'uns 445 milions que Reig tenia amb Caixabank. Tot seguit ha actuat per començar a cobrar-lo, portant a subhasta una finca de la família Reig a Encamp i un projecte immobiliari en uns terrenys de Sant Julià de Lòria. Farallon va accedir a l'operació Projecte Niseko, llançada l'estiu de 2019, que va incloure dos paquets de crèdits que Caixabank va catalogar com de difícil cobrament, però que tenien garantia immobiliària.

Els deutes de Reig amb l'entitat financera de la Diagonal barcelonina deriven dels voluminosos préstecs que li va proporcionar per als seus negocis immobiliaris i del finançament d'una part de la compra de accions de Crèdit Andorrà. L'operació tenia la seva història, ja que la Caixa havia de desprendre's de la seva participació en el banc andorrà per indicació del Banc d'Espanya.

Era any 2007, i la Caixa va obtenir 927 milions pel 46,35% que hi ostentava, amb un bonic benefici de 425 milions. L'entitat va ser valorada en 2.000 milions, però la valoració actual és de 700, tot i que alguns analistes consideren que la xifra és massa optimista i que no passaria dels 400. Els principals accionistes estaven interessats en incrementar la seva participació: Reig va comprar-ne un paquet d'accions amb un préstec de la pròpia entitat, igual com van fer d'altres socis. Amb aquella operació, Maria Reig va saltar fins al 20% de l'accionariat, empatant amb la família Pintat.

Crisi a Crèdit Andorrà

Arran de la fi del secret bancari i del desprestigi mundial causat per la intervenció de Banca Privada Andorrana (BPA) per presumpte blanqueig de diner procedent de grups criminals), el marge de negoci de Crèdit Andorrà ha caigut i els accionistes, entre ells Maria Reig, s'han quedat sense el suculent dividend que repartia anualment i que servia per pagar els terminis del préstec de 2007.

L'entitat havia tancat el 2017 amb un benefici de 50,1 milions d'euros, que el grup com el primer banc d'Andorra en beneficis, amb un volum de negoci de 16.266 milions, dels quals més de 10.000 milions en operacions a Andorra. L'any 2015, els beneficis havien estat de 72 milions, i l'any 2016, de 65 milions, molt lluny dels més de 100 milions de l'any 2006, quan la sortida de la Caixa.

Seu central de Crèdit Andorrà. Foto: Eduard Comellas/Europa Press

Un seriós problema de fons que arrossega Crèdit Andorrà és el préstec que va "autoconcedir"-per dir-ho d'alguna manera- als principals accionistes (Pintat, Reig, Casals...) per comprar la participació del 46% que tenia la Caixa. Les hipòtesis més recents parlaven d'un intent de venda de l'entitat o d'una fusió avortada dels tres bancs andorrans (Crèdit Andorrà, Andbank i Morabank), que serviria per posar remei, entre d'altres coses, a aquest descosit.

La crisi econòmica de Reig ha comportat la seva progressiva desaparició dels ambients barcelonins. Segons sembla, passa bona part del seu temps a Londres. Conserva la presidència d'honor de Barcelona Global, el projecte de dinamització de la capital catalana en què havia col·laborat amb grans noms del diner català com Salvador Alemany (Abertis), Joaquin Coello, o

Josep Lluís Bonet (Freixenet), que havia de reunir la societat civil i empresarial catalana "amb ganes de trencament i de fer avançar temes", en paraules d'ella mateixa, que es definia com una "trencadora (...), perquè algú ha d'assumir aquest rol i sacsejar l'*establishment*".

[despiece]Maria Reig, la líder social que no va poder ser

D'ençà de la seva retirada de la primera línia empresarial, Maria Reig ha incrementat la dedicació a tornar a les arrels, a estimar el patrimoni tradicional andorrà. Així, ha inaugurat un museu, ha promogut la valoració de l'obra de pedra seca, i ha fet declaracions inspirades sobre el tema. És molt possible que el destí de ser filla única i amb patrimoni hagi privat la societat andorrana i la catalana d'una líder social que per la seva originalitat, esperit inconformista i força de caràcter hauria fet història. Potser encara, als seus 69 anys, hi és a temps.[/despiece]

??[noticiadiari]2/205285[/noticiadiari]

?[noticiadiari]2/204734[/noticiadiari]

?[noticiadiari]2/204470[/noticiadiari]

?[noticiadiari]2/204019[/noticiadiari]

?[noticiadiari]2/203630[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/197809[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/197280[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/196829[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/196377[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/195748[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/195490[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/195032[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/194577[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/194143[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/193445[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/193168[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/192748[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/192246[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/191920[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/191564[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/191026[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/190185[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/189821[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/189486[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/188854[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/188327[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/187998[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/187600[/noticiadiari]